

Ο "ΚΟΜ-ΙΛ-ΦΩ,,

στή χούφτα της μεστηριώδεις σπόρους. Τοὺς ἔβαλε στὰ χέρια τῆς Σάσκας καὶ τῆς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια:

— Νά, σπόρος γιὰ τρία χρόνια, πάντα γιὰ τὸ ἴδιο τὸ ἀλλάκι θά'χῃς τόσα λουλούδια, ὅσα παλικάρια εἶνε στὸ χωριό. Στὸ παλικάρι ποῦ θὰ σοῦ ἀρέσῃ, θὰ τοῦ ρίξῃς ἓνα λουλούδι στὰ πόδια του. Αὐτὸ ποῦ θὰ σκύβῃ γὰ τὸ πάρη θὰ σ' ἀγαπήσῃ. Ἄν τύχῃ ὅμως καὶ κανένα παλικάρι δὲν σκύβῃ γὰ πάρη τῶ λουλούδια κα' ἂν ὅλα τὰ ποδοπατήσουν, τὸν τρίτο χρόνο θὰ φυλάξῃς τὸ ὑστερνὸ λουλούδι γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου. Καὶ γὰ τί θὰ κάμῃς τότε; εἶνε μιὰ γρημὰ φλαμουριά ποῦ γέρνει ἐπάνω στὴ μαγεμένη λίξη, τὰ μεσάνυχτα μετ' τὴ γέμιση τοῦ φεγγαριοῦ γὰ πῆς γὰ καθήσῃς ἀπάνω στὸν κορμὸν αὐτὸν ὅπως σ' ἓναν μπάγγο. Νὰ δέσῃς τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια με λουρίδες κραιναῖς, γὰ γύρῃς τὸ κεφάλι ἐπάνω στὸ στήθος, γὰ μωριστῇς τὸ ὑστερνὸ λουλούδι καὶ... θὰ γίνῃς εὐτυχισμένη.

Ἡ Χάννα δὲν εἶπε περισσότερα, ἐπρόσθεσε μονάχα στὴ Σάσκα νὰ γέρῃ στὸ σπῆτι καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλὴν τῆς. Ἡ Σάσκα ἀνεχώρησε. Χίλιες σκέψεις τῆς ἤρθαν τότε στὸ μυαλό. Εἶχε μεγάλῃν πεποιθῆσιν κα' ἐλπίδα στὴ γρημὰ Χάννα, τὴν εὐγνωμονοῦσε ἀκόμα. Ἡ γρημὰ Χάννα τὴν ἀκολούθησε πολὺ,